

Bruksela, 14 lipca 2025 r.
(OR. en)

11566/25

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0205 (NLE)

ECOFIN 998
FISC 172

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	10 lipca 2025 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Dotyczy:	Wniosek DECYZJA WYKONAWCZA RADY zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/805/UE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 383 final.

Załącznik: COM(2025) 383 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 10.7.2025 r.
COM(2025) 383 final

2025/0205 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/805/UE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 395 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹ („dyrektywa VAT”) Rada – stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji – może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów tejże dyrektywy w celu upraszczania poboru VAT lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

W piśmie, które wpłynęło do Komisji 25 lutego 2025 r., Polska wystąpiła z wnioskiem o przedłużenie odstępstwa od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy VAT w celu (i) dalszego ograniczenia do wysokości 50 % prawa do odliczania VAT od zakupu, nabycia wewnątrzwspólnotowego, przywozu, leasingu lub wynajmu pojazdów silnikowych, które nie są używane wyłącznie do celów działalności gospodarczej, oraz VAT od wydatków związanych z takimi pojazdami silnikowymi, oraz (ii) nieuznawania za świadczenie usług za wynagrodzeniem użytkowania przez podatnika lub jego pracowników pojazdów objętych wyżej wymienionym ograniczeniem prawa do odliczenia VAT do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej przez podatnika.

Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT pismem z 10 kwietnia 2025 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Polskę. Pismem z 11 kwietnia 2025 r. Komisja powiadomiła władze polskie, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Prowadzenie kontroli w celu określenia, w jakim stopniu pojazdy są wykorzystywane do celów działalności gospodarczej i do innych celów (w szczególności do celów prywatnych niezwiązanych z działalnością przedsiębiorstwa) spowodowałoby znaczne trudności i obciążenia zarówno dla organów podatkowych, jak i podatników, a także mogłoby prowadzić do sporów, czasochłonnych i kosztownych dla obu stron. W praktyce czasami niemożliwe jest nawet ustalenie rzeczywistej proporcji użytkowania pojazdów do poszczególnych celów. Może to prowadzić do oszustw związanych z VAT lub usiłowania oszustw (takich jak niewiarygodne prowadzenie dokumentacji), a w konsekwencji do spadku dochodów podatkowych. Ze względu na liczbę pojazdów wykorzystywanych do celów mieszanych stopień uchylania się od opodatkowania może być znaczny.

Ponadto w Polsce przeważają małe przedsiębiorstwa o niskich obrotach (tzw. mikroprzedsiębiorstwa), często jednoosobowe lub zatrudniające tylko kilku pracowników. Często są to przedsiębiorstwa rodzinne. W takich małych przedsiębiorstwach często majątek przedsiębiorstwa nie jest wyraźnie oddzielony od majątku prywatnego osób prowadzących działalność gospodarczą. W takich przypadkach rozróżnienie między prywatnym a gospodarczym użytkowaniem pojazdów silnikowych jest niezwykle trudne i wymagałoby nieproporcjonalnie dużych nakładów, w tym wydatków wynikających z konieczności prowadzenia szczegółowej dokumentacji.

Zastosowanie szczególnych środków będących przedmiotem wniosku prowadzi do zmniejszenia obciążeń administracyjnych i kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców. Podatnicy nie muszą wypełniać szeregu uciążliwych obowiązków w zakresie

¹ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

dokumentowania i sprawozdawczości (np. obowiązku przechowywania i zgłaszania organom podatkowym tak zwanych przebiegów, tj. szczegółowego wykazu kilometrów przejechanych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą), co czasami może stanowić nieproporcjonalne obciążenie administracyjne.

Przedsiębiorcy zasadniczo popierają zasady dotyczące odliczeń wynikające z wnioskowanego odstępstwa. Środki przyjęte na podstawie decyzji wykonawczej 2013/805/UE są postrzegane jako udany kompromis między przyjętymi przepisami a kosztownym, czasochłonnym i nieefektywnym prowadzeniem ewidencji potwierdzającej faktyczne wykorzystanie pojazdów do prowadzenia działalności gospodarczej. O akceptacji uproszczeń wynikających z przedmiotowego odstępstwa od zasad ogólnych może świadczyć fakt, że podatnicy przyjęli takie zasady w odniesieniu do prawie 90 % używanych pojazdów.

Z powyższych względów Rzeczpospolita Polska stosuje odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy VAT od dnia 1 kwietnia 2014 r. Okres obowiązywania wspomnianych wyżej środków szczególnych przedłużono do dnia 31 grudnia 2019 r., a następnie do dnia 31 grudnia 2022 r. odpowiednio decyzją wykonawczą Rady (UE) 2016/1837² i decyzją wykonawczą Rady (UE) 2019/1594³, a następnie do dnia 31 grudnia 2025 r. decyzją wykonawczą Rady (UE) 2022/2385⁴.

Biorąc pod uwagę pozytywny wpływ przedmiotowego szczególnego środka na obciążenia administracyjne podatników i organów podatkowych, proponuje się wydanie upoważnienia na wydłużenie okresu obowiązywania obecnie obowiązującego środka stanowiącego odstępstwo. Upoważnienie powinno być ważne na kolejny ograniczony w czasie okres, tj. do dnia 31 grudnia 2028 r. w celu umożliwienia weryfikacji konieczności i skuteczności stosowania środka stanowiącego odstępstwo oraz wskaźnika stosunku między wykorzystaniem do celów działalności gospodarczej i do innych celów, będącego podstawą tego upoważnienia. Do ewentualnego wniosku o przedłużenie należy dołączyć sprawozdanie zawierające przegląd stosowanej stawki procentowej, a wniosek taki należy przedłożyć służbom Komisji do dnia 31 marca 2028 r.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Podobne odstępstwa w odniesieniu do prawa do odliczenia zostały przyznane innym państwom członkowskim⁵.

² Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/1837 z dnia 11 października 2016 r. upoważniająca Rzeczpospolitą Polskę do dalszego stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 280 z 18.10.2016, s. 28).

³ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2019/1594 z dnia 24 września 2019 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/805/UE upoważniającą Rzeczpospolitą Polskę do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 248 z 27.9.2019, s. 71).

⁴ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2022/2385 z dnia 6 grudnia 2022 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/805/UE upoważniającą Rzeczpospolitą Polskę do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 315 z 7.12.2022, s. 87).

⁵ Na przykład: decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/1997 z dnia 15 listopada 2021 r. w sprawie zmiany decyzji wykonawczej (UE) 2018/1994 upoważniającej Chorwację do wprowadzenia środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) oraz art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 408 z 17.11.2021, s. 1); decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1493 z dnia 2 października 2018 r. upoważniająca Węgry do

Art. 176 dyrektywy VAT stanowi, że Rada określa wydatki, które nie dają prawa do odliczenia VAT. Do tego czasu państwa członkowskie są upoważnione do utrzymania wyłączeń obowiązujących na mocy ich prawa krajowego w dniu 1 stycznia 1979 r. lub – w odniesieniu do państw członkowskich, które przystąpiły do Wspólnoty po tym dniu – wyłączeń obowiązujących w dniu ich przystąpienia. W związku z tym istnieje pewna liczba przepisów „wstrzymujących”, które ograniczają prawo do odliczenia związanego ze służbowymi pojazdami samochodowymi.

Nie powiodły się wcześniejsze próby ustanowienia zasad, na podstawie których określone kategorie wydatków mogą podlegać ograniczeniom w zakresie prawa do odliczenia⁶. Dopóki przepisy te nie zostaną zharmonizowane na szczeblu UE, uznaje się, że właściwe jest przyznawanie tego rodzaju odstępstw.

Proponowane środki są zatem zgodne z przepisami dyrektywy VAT.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Środek ten jest zgodny z komunikatem Komisji z dnia 15 lipca 2020 r. – „Plan działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą”⁷, w którym podkreślono potrzebę wspierania młodych i innowacyjnych przedsiębiorstw, które borykają się z problemem bardziej skomplikowanych procedur administracyjnych niż duże przedsiębiorstwa wielonarodowe, i w którym zwrócono uwagę, że koszty przestrzegania przepisów są proporcjonalnie znacznie wyższe dla małych przedsiębiorstw niż dla dużych przedsiębiorstw. Jest on również zgodny z programem prac Komisji na 2017 r.⁸, w którym podkreślono potrzebę uproszczenia podatku VAT dla mniejszych przedsiębiorstw, oraz z programem prac Komisji na 2025 r.⁹, w którym podkreślono inicjatywy dotyczące wdrażania i uproszczenia.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 395 dyrektywy VAT.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewylącznych)**

Biorąc pod uwagę przepisy dyrektywy VAT, na których opiera się przedmiotowy wniosek, zasada pomocniczości nie ma zastosowania.

wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 252 z 8.10.2018, s. 44); decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/1854 z dnia 10 października 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/797/UE upoważniającą Republikę Estońską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 265 z 14.10.2017, s. 17).

⁶ COM(2004) 728 final – Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG w celu uproszczenia zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej (Dz.U. C 24 z 29.1.2005, s. 10), wycofany 21 maja 2014 r. (Dz.U. C 153 z 21.5.2014, s. 3).

⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Plan działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą” (COM(2020) 312 final).

⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Program prac Komisji na 2017 r. (COM(2016) 710 final).

⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Program prac Komisji na 2025 r. – Razem ku odważniejszej, prostszej, szybszej Unii. (COM(2025) 45 final).

- **Proporcjonalność**

Niniejsza decyzja dotyczy upoważnienia udzielonego państwu członkowskiemu w odpowiedzi na jego własny wniosek i nie stanowi żadnego zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zakres odstępstwa, przedmiotowy szczególny środek jest proporcjonalny do zamierzonego celu, jakim jest uproszczenie poboru podatków i zapobieganie niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania. Z uwagi na możliwość zaniżania przez przedsiębiorstwa ich zobowiązań podatkowych w deklaracjach oraz fakt, że kontrole przebiegu pojazdów stanowią obciążenie dla organów podatkowych, ograniczenie w wysokości 50 % uprościłoby procedurę poboru podatku VAT i zapobiegałoby uchylaniu się od opodatkowania, między innymi wynikającemu z niewłaściwego prowadzenia dokumentacji.

- **Wybór instrumentu**

Proponowany instrument to decyzja wykonawcza Rady.

Zgodnie z art. 395 dyrektywy VAT odstępstwo od wspólnych przepisów dotyczących podatku VAT jest możliwe jedynie na podstawie upoważnienia Rady, stanowiącej jednomyślnie na wniosek Komisji. Decyzja wykonawcza Rady jest najwłaściwszym instrumentem, ponieważ może być skierowana do poszczególnych państw członkowskich.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Do swojego wniosku o przedłużenie wyżej wymienionego szczególnego środka Rzeczpospolita Polska załączyła sprawozdanie. W sprawozdaniu zawarty został przegląd obecnego ograniczenia prawa do odliczenia VAT przewidzianego w art. 3 akapit drugi decyzji wykonawczej Rady 2013/805/UE¹⁰, zmienionej art. 1 decyzji wykonawczej Rady (UE) 2019/1594¹¹ oraz art. 1 decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/2385¹².

W przeglądzie ograniczenia prawa do odliczenia VAT przeprowadzonym do celów wspomnianego wyżej sprawozdania uznano w szczególności, że:

- szczególnie środek przyczynił się do uproszczenia poboru VAT i zapobiegania uchylaniu się od płacenia VAT poprzez wyeliminowanie ciążącego na podatniku obowiązku określania, w jakiej części pojazd wykorzystywany jest do celów działalności gospodarczej i do innych celów (głównie użytkowanie pojazdów służbowych do celów prywatnych), co stanowi trudność dla podatnika oraz sprzyja unikaniu opłacania podatku należnego i uchylaniu się od jego opłacania;

¹⁰ Decyzja wykonawcza Rady 2013/805/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. upoważniająca Rzeczpospolitą Polskę do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 5, zmieniona).

¹¹ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2019/1594 z dnia 24 września 2019 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/805/UE upoważniającą Rzeczpospolitą Polskę do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 248 z 27.9.2019, s. 71).

¹² Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2022/2385 z dnia 6 grudnia 2022 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/805/UE upoważniającą Rzeczpospolitą Polskę do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 315 z 7.12.2022, s. 87).

- szczególnie środek przyczynił się do uproszczenia obowiązków podatkowych i zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla podatników (zwłaszcza w sektorze MŚP) i dla administracji podatkowej poprzez znaczne zmniejszenie trudności związanych z weryfikacją prawidłowości odliczeń naliczonego podatku, co często prowadziło do kosztownych i czasochłonnych sporów administracyjnych i sądowych (dla obu stron);
- ograniczenie do 50 % prawa do odliczenia naliczonego VAT jest właściwe, ponieważ zasadniczo odpowiada przeciętnemu wykorzystaniu pojazdu do celów prywatnych przez danego podatnika (wykorzystanie niższego lub wyższego wskaźnika skutkowałoby nadmiernymi rozbieżnościami między domniemanym a faktycznym wykorzystaniem pojazdu do celów działalności gospodarczej i do celów prywatnych);
- środek jest zgodny z zasadą neutralności i nie ogranicza prawa do pełnego odliczenia naliczonego podatku od wydatków związanych z samochodami osobowymi, pod warunkiem że podatnik spełnia określone wymogi w zakresie prowadzenia dokumentacji potwierdzającej, że pojazd jest w 100 % wykorzystywany do działalności gospodarczej.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie przeprowadzono konsultacji z zainteresowanymi stronami. Niniejszy wniosek opiera się na wniosku złożonym przez Polskę i dotyczy wyłącznie tego państwa członkowskiego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Wniosek ma na celu uproszczenie procedury poboru VAT oraz zapobieganie uchylaniu się od płacenia VAT. Ma on zatem potencjalny pozytywny wpływ zarówno na przedsiębiorstwa, jak i organy administracji. Przedmiotowy szczególnie środek został uznany przez Polskę za najbardziej odpowiednie rozwiązanie i jest porównywalny z innymi, stosowanymi w przeszłości i obecnie, odstępstwami przyznanymi innym państwom członkowskim.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma żadnych skutków dla ochrony praw podstawowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie będzie miał negatywnego wpływu na budżet UE.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Wniosek zawiera klauzulę zakładającą wygaśnięcie odstępstwa w dniu 31 grudnia 2028 r.

Jeżeli Polska będzie rozważać dalsze przedłużenie stosowania szczególnego środka po 2028 r., powinna do dnia 31 marca 2028 r. przedłożyć Komisji wniosek o przedłużenie, wraz ze sprawozdaniem zawierającym przegląd stosowanego ograniczenia procentowego.

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/805/UE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 168 dyrektywy 2006/112/WE ustanawia prawo podatnika do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego od dostarczanych mu towarów i świadczonych na jego rzecz usług, które są wykorzystywane na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Art. 26 ust. 1 lit. a) wspomnianej dyrektywy stanowi, że użycie składników majątku przedsiębiorstwa do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub, bardziej ogólnie, do celów innych niż działalność jego przedsiębiorstwa, uznaje się za odpłatne świadczenie usług, które następnie podlega opodatkowaniu VAT.
- (2) Decyzja wykonawcza Rady 2013/805/UE² upoważnia Polskę do dnia 31 grudnia 2025 r. do ograniczenia prawa do odliczenia VAT do 50 % w odniesieniu do kosztów zakupu niektórych silnikowych pojazdów drogowych, w tym wydatków związanych z nabyciem wewnątrzwspólnotowym, przywozem, wynajmem lub leasingiem, w przypadku gdy dany pojazd nie jest wykorzystywany wyłącznie do celów działalności gospodarczej, a także do zwolnienia podatnika z obowiązku traktowania użycia pojazdów objętych ograniczeniem do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej jako świadczenia usług zgodnie z art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE („szczególne środki”).
- (3) Decyzja wykonawcza Rady 2013/805/UE wygaśnie w dniu 31 grudnia 2025 r.
- (4) W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 25 lutego 2025 r., Polska wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania szczególnych środków na kolejny okres do dnia 31 grudnia 2028 r. („wniosek”).

¹ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1. ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>.

² Decyzja wykonawcza Rady 2013/805/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. upoważniająca Rzeczpospolitą Polską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 51).

- (5) Zgodnie z art. 3 akapit drugi decyzji wykonawczej 2013/805/UE Polska przedłożyła Komisji wraz z wnioskiem sprawozdanie dotyczące stosowania przedmiotowych szczególnych środków, obejmujące przegląd stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia VAT. Na podstawie tych informacji Polska uważa, że stawka w wysokości 50 % pozostaje odpowiednia. Jej zdaniem odstępstwo od wymogu określonego w art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE jest nadal konieczne w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania. Te szczególne środki są uzasadnione potrzebą uproszczenia procedury poboru VAT i zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania poprzez niewłaściwe prowadzenie dokumentacji oraz składanie fałszywych deklaracji podatkowych.
- (6) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE Komisja – pismem z dnia 10 kwietnia 2025 r. – przekazał wniosek złożony przez Polskę pozostałym państwom członkowskim. Pismem z dnia 11 kwietnia 2025 r. Komisja powiadomiła Polskę, że posiada wszystkie informacje konieczne do rozpatrzenia wniosku o przedłużenie stosowania.
- (7) Stosowanie szczególnych środków po 31 grudnia 2025 r. wpłynie jedynie w nieznacznym stopniu na ogólną kwotę dochodów podatkowych Polski pobieranych na etapie ostatecznej konsumpcji i nie będzie mieć negatywnego wpływu na zasoby własne Unii pochodzące z podatku VAT.
- (8) Należy zatem przedłużyć upoważnienie określone w decyzji wykonawczej 2013/805/UE. Przedłużenie obowiązywania szczególnych środków powinno być ograniczone w czasie, tak aby można było ocenić skuteczność tych środków oraz odpowiednie stosowane ograniczenie procentowe dotyczące prawa do odliczenia VAT.
- (9) W przypadku gdy Polska uzna, że szczególne środki są konieczne po dacie wygaśnięcia decyzji wykonawczej 2013/805/UE, oraz aby zapewnić terminowe rozpatrzenie ewentualnego wniosku o przedłużenie środków szczególnych, do wniosku tego należy dołączyć sprawozdanie dotyczące stosowania środka szczególnego, w tym przegląd stosowanej stawki procentowej, i wniosek należy przedłożyć Komisji do dnia 31 marca 2028 r.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2013/805/UE,
- PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 3 decyzji wykonawczej 2013/805/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2028 r.

Ewentualny wniosek o przedłużenie upoważnienia określonego w niniejszej decyzji przedkłada się Komisji do dnia 31 marca 2028 r. Do takiego wniosku dołącza się sprawozdanie obejmujące przegląd stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.
Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*